

Nr. 11/31.01.2022

Către
MINISTERUL JUSTIȚIEI

Domnului ministru Marian Cătălin Predoiu,

Asociația Magistratilor din România (AMR) și Uniunea Națională a Judecătorilor din România (UNJR), având în vedere că, astfel cum s-a publicat pe site-ul Ministerului Justiției, în temeiul dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, Ministerul a supus dezbaterii publice *proiectul de Lege privind desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție*¹, **vă transmit următoarele**

**OBSERVAȚII CU PRIVIRE LA
proiectul de Lege privind desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție**

1. Premisă: garantarea independenței justiției în procedura de atragere a răspunderii penale a judecătorilor și procurorilor

1.1. Garantarea independenței judecătorilor, dar și a independenței procurorilor în dispunerea soluțiilor, reprezintă condiția indispensabilă pentru adoptarea oricărui proiect de act normativ ce vizează angajarea răspunderii penale a acestora.

1.2. Principalele linii ce se desprind din documentele europene asumate de România, precum și din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în materie, referitoare la răspunderea penală a judecătorilor și procurorilor, în condițiile imperativului respectării independenței justiției, sunt următoarele:

1.2.1. *Independența justiției este o valoare fundamentală a statului de drept, nefiind un privilegiu al magistratului, ci un drept al cetățenilor de a beneficia de garanțiile unui stat în care nimeni nu este mai presus de lege. Independența justiției constituie o condiție prealabilă apărării statului de drept și garantării fundamentale a unui proces echitabil, putând fi compromisă de diferiți factori care riscă să aibă un impact negativ asupra administrării justiției, de exemplu, lipsa resurselor financiare, problemele privind pregătirea*

¹ <https://www.just.ro/proiect-de-lege-privind-desfiintarea-sectiei-pentru-investigarea-infraciunilor-din-justitie/>

inițială și continuă a judecătorilor, **elemente nesatisfăcătoare legate de organizarea sistemului judiciar sau chiar răspunderea civilă și penală eventuală a judecătorilor**².

1.2.2. Numai o putere judecătorească independentă poate pune efectiv în aplicare drepturile tuturor membrilor societății, independența fiind, astfel, o cerință fundamentală care permite judecătorilor să apere democrația și drepturile omului³.

1.2.3. «Independența judecătorească este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil. Judecătorii „au sarcina deciziei finale asupra vieții, libertăților, drepturilor, obligațiilor și proprietății cetățenilor” (expunerea principiilor fundamentale ale Națiunilor Unite, preluate în declarația de la Beijing; și articolele 5 și 6 ale Convenției europene privind drepturile omului). Independența acestora nu este o prerogativă sau un privilegiu în propriul lor interes ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției»⁴.

1.2.4. Este de datoria tuturor guvernelor și a celorlalte instituții de a respecta independența corpului de judecători, fiind de datoria fiecărui stat membru să asigure resursele adecvate pentru a permite ca aceștia să își îndeplinească atribuțiile în mod corespunzător. Durata mandatului judecătorilor, independența acestora, siguranța lor, remunerația corespunzătoare, condițiile de muncă, pensiile și vârsta de pensionare trebuie să fie în mod adecvat garantate prin lege⁵.

1.2.5. Carta europeană privind statutul judecătorilor comportă dispozițiile care sunt în cea mai mare măsură în stare să garanteze realizarea obiectivelor - asigurarea competenței, independenței și imparțialității la care orice persoană se așteaptă în mod legitim din partea jurisdicțiilor și a fiecăruia dintre judecătorii cărora le este încredințată apărarea drepturilor sale. Dispozițiile Cartei urmăresc ridicarea nivelului garanțiilor în diferite state europene. Ele nu pot să justifice modificările statutelor naționale care tind să reducă nivelul deja atins al garanțiilor în țările respective⁶.

² Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), Avizul nr. 17 (2014) asupra evaluării activității judecătorilor, calității justiției și respectării independenței sistemului judiciar, par. 5. În același sens, al obligației de respectarea a independenței justiției, a se vedea **Avizul CCJE nr. 1(2001)** - referitor la standardele privind independența puterii judecătorești și inamovibilitatea judecătorilor.

³ **CCJE, Avizul nr. 18 (2015)** - „Poziția puterii judecătorești și relația ei cu celelalte puteri ale statului în democrația modernă”, par. 10.

⁴ **CCJE, Avizul nr. 1(2001)** - referitor la standardele privind independența puterii judecătorești și inamovibilitatea judecătorilor, par. 10, 11

⁵ **Principiile fundamentale privind independența puterii judecătorești**, act adoptat la al 7-lea Congres al Națiunilor Unite (26 august - 6 septembrie 1985) și aprobat prin rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite 40/32 din 29 noiembrie 1985 și 40/146 din 13 decembrie 1985, art. 11

⁶ **Carta europeană privind statutul judecătorilor**, adoptată la Strasbourg, de participanții la Reuniunea multilaterală privind statutul judecătorilor în Europa, organizată de Consiliul Europei (8 și 10 iulie 1998), pct. 1.1.

1.2.6. *„Principiul independenței judecătorilor impune elaborarea unor norme care să permită înlăturarea, în percepția justițiabililor, a oricărei îndoieli legitime referitoare la impenetrabilitatea judecătorilor în privința unor elemente exterioare, în special a unor influențe directe sau indirecte ale puterilor legislative și executive susceptibile să orienteze deciziile acestora, și excluderea astfel a unei lipse a aparenței de independență sau de imparțialitate a acestor judecători care să fie de natură să aducă atingere încrederii pe care justiția trebuie să o inspire justițiabililor într-o societate democratică și într-un stat de drept”⁷.*

În îndeplinirea acestei condiții este necesar ca legea: *„să prevadă garanțiile necesare care să asigure că aceste proceduri penale nu pot fi utilizate ca sistem de control politic al activității judecătorilor și a procurorilor menționați și să garanteze pe deplin drepturile consacrate la articolele 47 și 48 din cartă”⁸.*

a) Necesitatea unor garanții procedurale efective la numirea și revocarea din funcție a procurorilor rezultă cu claritate din Avizul nr. 924/2018 al Comisiei de la Veneția⁹, prin care au fost salutate:

- ▶ *„(...) implicarea CSM în numirea procurorului șef al Secției, precum și a procurorilor din cadrul Secției, prin intermediul unui concurs de proiecte organizat de o comisie specială înființată în cadrul Consiliului. Același mecanism este preconizat și pentru revocare. **Participarea plenului** (i.e., judecători și procurori) este importantă întrucât Secția, deși va fi condusă de un procuror șef, va investiga atât procurori cât și judecători”;*
- ▶ *„De asemenea, **indicarea cu precizie în legii a criteriilor** (inclusiv cel puțin 18 ani vechime în funcția de procuror) și a condițiilor procedurale pentru selectarea celor mai buni candidați asigură câteva garanții importante de calitate (...);*
- ▶ *Comisia de la Veneția a recomandat ca regândirea SIIJ să fie dublată de **„acordarea unor garanții procedurale mai solide pentru judecătorii și procurorii investigați”**. Tot Comisia de la Veneția a subliniat că **„adeziunea corpului profesional la modelul propus (de anchetare a magistraților, n.n.) este o condiție esențială a eficacității acestuia”**.*

Cu privire la acest din urmă aspect, subliniem că au avut loc consultări repetate ale instanțelor și parchetelor, mai multe decât în cazul oricăror proiecte de lege care vizau aceeași temă (în acest caz, desființarea SIIJ). Astfel, consultările au avut loc în luna noiembrie 2019, ianuarie 2020, mai 2020, februarie 2021.

⁷ cauzele conexe C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 și C-397/19, **Decizia CJUE** din 18 mai 2021, par. 212

⁸ *idem*, par. 213

⁹ par. 84, 85, 86

tratată de parchetele obișnuite. În opinia Comisiei de la Veneția, subiectul trebuie privit ca o chestiune urgentă care are nevoie de reformă”¹¹.

„(...) în țările în care o anchetă penală sau un proces pot fi declanșate la inițiativa unei persoane private, să existe un mecanism pentru prevenirea sau stoparea unor asemenea anchete sau procese... atunci când nu există motive adecvate care să indice că poate fi antrenată răspunderea penală a judecătorului”¹².

Este, totodată, important de subliniat că pronunțarea unor hotărâri judecătorești a căror legalitate este contestată de părți sau Parchet nu poate să constituie, prin ea însăși, temei pentru declanșarea unei anchete penale.

Prin **Decizia nr. 54/2018**¹³, **Curtea Constituțională a făcut o amplă analiză a standardelor internaționale în materie**, conchizând:

*„(...) potrivit standardelor constituționale și celor europene, elementele anterior expuse - care se circumscriu activității de pronunțare a unei hotărâri judecătorești - nu pot antrena răspunderea penală a judecătorului.”; (...)Astfel, conduita proprie a judecătorului acuzat în legătură cu actele de serviciu trebuie să fie cauza ce determină producerea prejudiciului (paguba ori vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice), care reprezintă efectul. Curtea apreciază că simpla proiecție subiectivă a părților sau a organului judiciar, în cauzele la care participă, în sensul că judecătorul a pronunțat, cu rea-credință, o hotărâre, nu poate sta la baza tragerii la răspundere penală a acestuia. Curtea apreciază că fiecare dintre elementele anterior expuse trebuie avute în vedere și dovedite prin probe, ele neputându-se prezuma. Din această perspectivă, Curtea reține că organul de urmărire penală nu este scutit de responsabilitate, ci, din contră, acesta trebuie să aibă în vedere că orice acțiune a sa în această sferă poate avea ca efect știrbirea independenței justiției și a încrederii în justiție. **Reglementările legale privind răspunderea judecătorilor nu pot fi utilizate abuziv pentru a exercita presiuni asupra judecătorilor atunci când aceștia examinează cauzele și, prin urmare, pentru a submina independența și imparțialitatea acestora”**.*

d) Respectarea statutului procurorilor care au fost selectați prin concurs în Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție

„(...) schimbările produse ca urmare a reorganizării sistemului judiciar ar trebui să fie realizate în așa fel încât să nu cauzeze probleme în administrarea justiției și în situația procurorilor inițial investiți. Aceste schimbări trebuie să asigure că principiul independenței

¹¹ Avizul nr. 1036/2021 al Comisiei de la Veneția, par. 67

¹² Avizul nr. 3 (2002) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni asupra principiilor și regulilor privind imperativele profesionale aplicabile judecătorilor și în mod deosebit a deontologiei, comportamentelor incompatibile și imparțialității, par. 54

¹³ Publicată în M.O. nr. 683 din 6 august 2018, par. 36, 44, 45

procurorilor individuali nu este afectat. Procurorii trebuie să fie întotdeauna tratați cu respectul datorat poziției lor în cadrul sistemului de investigare penală.(...)”¹⁴.

c) Asigurarea unui număr suficient de procurori pentru a gestiona eficient și în termen rezonabil cauzele privind magistrații

d) Existența unui sistem coerent de competență în faza de urmărire penală și cea de judecată

Pornind de la aceste principii, vom preciza, în cele ce urmează **principale observații și comentarii** la proiectul de lege privind desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, proiect aflat în dezbatere publică – **cu mențiunea că, pe măsură ce dezbaterile vor continua și/sau pe măsură ce vor avea loc modificări ale proiectului, respectiv pe măsură ce colegii ne vor sesiza noi aspecte ce trebuie corectate/completate, pentru respectarea independenței justiției, statutului magistratului, organizării judiciare și dreptului la un proces echitabil, ne rezervăm dreptul să suplimentăm aceste observații/propuneri/comentarii.**

2. Cu privire la competența parchetelor în anchetarea infracțiunilor săvârșite de magistrați

2.1. Potrivit art. 3 din proiect, sunt de competența Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv a parchetelor de pe lângă curțile de apel infracțiunile săvârșite de judecători sau procurori.

2.2. Contrar criticilor aduse de o serie de asociații profesionale, **excluderea parchetelor specializate de la acest tip de anchetă nu înseamnă știrbirea luptei împotriva corupției**, ci, dimpotrivă, are ca efect creșterea credibilității parchetului specializat ce o are în competență și creșterea încrederii în justiție, în general.

Sondajele din România arată că **în 2015 încrederea în DNA era de 63%, pentru ca, în numai 3 ani, până în 2018, încrederea în DNA să se prăbușească la 30%.**

Scăderea încrederii în lupta anticorupție se află în corelație directă cu modul în care această structură a anchetat judecătorii și procurorii, născându-se temeri că anchetele penale erau folosite ca instrumente de presiune asupra judecătorilor sau procurorilor, procurorii fiind în conflict de interese, în condițiile în care erau în același timp parte în dosar, susținând acuzarea, dar și anchetatori al judecătorilor chemați să soluționeze cauza.

¹⁴ Avizul nr. 1036/2021 al Comisiei de la Veneția, par. 42

judecător de la Tribunalul Timiș, înregistrat în 2006, a fost clasat în 2018, după 12 ani. În aceeași situație s-au aflat și alte dosare.

Pe baza tuturor acestor date rezultate din controlul Inspectiei Judiciare, **Consiliul Superior al Magistraturii a conchis că: „Practicile procurorilor DNA care au instrumentat cauze cu judecători în modalitățile mai jos menționate au reprezentat forme de presiune asupra acestora, cu consecințe directe în ceea ce privește desfășurarea actului de justiție.”**

2.4. Hotărârea Plenului CSM nr. 225/2019 a fost confirmată definitiv prin Decizia nr. 6144 /7 decembrie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Ca atare, este firesc ca încrederea judecătorilor și procurorilor în imparțialitatea anchetelor făcute de structurile specializate să fie știrbită.

Cu atât mai mult, încrederea cetățenilor în lupta anticorupție va fi din nou afectată de suspiciuni privind potențialele presiuni ce se pot face asupra judecătorilor prin intermediul acestor dosare.

În acest context, excluderea competențelor DNA și DIICOT de la instrumentarea cauzelor privind magistrații nu face altceva decât să întărească capacitatea acestor structuri, prin eliminarea unor presiuni determinate de nerespectarea dispozițiilor legale în anchete, astfel cum au fost reținute în hotărâri judecătorești definitive.

În același timp, actele de corupție – și alte infracțiuni – presupus săvârșite de magistrați pot fi anchetate în mod eficient de procurorii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de procurorii parchetelor de pe lângă curțile de apel, date fiind condițiile cerute pentru selectarea acestora. De altfel, și procurorii DNA și DIICOT sunt recrutați tot de la parchetele cu competență generală, chiar cu grad inferior celui prevăzut de proiect, astfel încât nu se poate susține în mod real că procurorii DNA sau DIICOT ar avea o competență mai ridică în anchetarea acestui tip de cauze.

2.5. În plus, experiența anului trecut ne-a demonstrat că prin Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și pentru modificarea¹⁶, **s-a încercat legiferarea scăderii vechimii în funcția de procurori pentru accederea la DNA și DIICOT, la doar 5 ani vechime efectivă**, ceea ce ar fi încălcat exact substanța și rațiunea de a fi a acestor două structuri specializate de parchet, pentru ca o astfel de vechime face imposibilă o minimă specializare în domeniile luptei anticorupție și crimei organizate. A admite că în cadrul unor structuri specializate pot funcționa procurori nespecializați înseamnă a goli cu totul de substanță rațiunea pentru care legiuitorul a înființat aceste parchete.

DNA și DIICOT funcționează ca structuri în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, dar beneficiază de un tratament vădit favorabil pentru accederea la acest

¹⁶ Pl-x nr. 125/2021, L196/2021

nivel ierarhic al profesiei, cu efecte concrete asupra carierei procurorilor ce fac parte din aceste structuri, în sensul unei discriminări pozitive nejustificate, în raport cu procurorii ce fac parte din celelalte structuri de parchet prevăzute de lege. În acest sens, atât procurorii numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT), cât și procurorii numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție (DNA) dobândesc, pe durata exercitării funcției la nivelul acestor structuri specializate, gradul profesional de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Or, condiția prevăzută de lege pentru ca procurorii să poată activa la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este aceea de a avea cel puțin 10 ani vechime în funcția de procuror sau judecător, aceeași condiție de vechime fiind cerută în prezent și pentru a activa la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT) și la Direcția Națională Anticorupție (DNA).

Așadar, proiectul de lege reglementa scăderea semnificativă a vechimii, la 5 ani vechime efectivă – deoarece s-ar fi luat în calcul și vechimea ca auditor de justiție –, ceea ce ar fi creat un **vădit un tratament preferențial pentru accesarea în structurile DNA și DIICOT, fata de celelalte secții, servicii, birouri existente în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.**

Din Expunerea de motive a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 rezulta că modificările ar fi fost necesare deoarece „creșterea vechimilor necesare pentru numirea procurorilor în cadrul DNA și DIICOT a condus la reducerea bazei de selecție a candidaților ce ar fi putut participa la procedurile de numire a procurorilor în cadrul celor două direcții specializate, astfel ca, la data de 12.01.2021 exista un număr de 14 posturi vacante de conducere și un număr de 41 posturi vacante de execuție (un procent de 26.7% din posturile de execuție) și un număr de 19 posturi vacante de conducere și 19 posturi vacante de execuție la DIICOT”¹⁷.

Or, o **analiza comparativă a datelor privind resursele umane releva faptul că acest motiv nu este nici obiectiv, nici rațional, pentru că este expus singular, fără a fi analizat prin comparație cu structuri aflate în situație asemănătoare sau identică, astfel, în raport cu acestea fiind evidentă producerea discriminării.**

Acestea argumente, redate sintetic în prezentul document, au fost expuse detaliat în *Amicus curiae* transmis Curții Constituționale, de către Asociația Magistratilor din România (AMR), Uniunea Națională a Judecătorilor din România (UNJR), Asociația Judecătorilor pentru Apărarea Drepturilor Omului (AJADO) și Asociația Procurorilor din România (APR), în dosarul în care Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizat instanța de contencios constituțional cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004¹⁸.

¹⁷ <http://www.cdep.ro/proiecte/2021/100/20/5/em97.pdf>

¹⁸ Dosarul nr. 2251 A/2021

Desemnarea procurorilor se va face de către Plenul CSM, prin supunerea la vot a fiecărui procuror de pe listă. Vor fi desemnați procurorii care obțin cel mai mare număr de voturi. În situația în care mai mulți procurori obțin un număr egal de voturi, va fi reluat votul doar în ceea ce îi privește pe aceștia.

4. Instituirea unui mandat limitat de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii

Instituirea unor mandate de 4 ani este necesară pentru a evita abuzul de putere, precum și suprasolicitarea procurorilor desemnați. Este important de notat că desemnarea procurorilor se face independent de acordul acestora, astfel încât, cu atât mai mult, este esențial ca această numire să fie limitată temporar.

5. Cu privire la desemnarea procurorilor care activează în cadrul SIIJ ca procurori care să soluționeze dosarele cu magistrați

În prezent, în cadrul SIIJ funcționează procurori care și-au câștigat prin concurs dreptul de a funcționa în cadrul secției pe o perioadă anume de timp.

Prin urmare, încetarea de drept a mandatului acestora, prin efectul legii, ar pune probleme de legat de respectarea dreptului la carieră al acestora, precum și de încălcare a independenței lor funcționale, aspect semnalat, de altfel, și de Comisia de la Veneția.

Considerăm că acești procurori ar putea să fie desemnați în cadrul Parchetelor de pe lângă curțile de apel sau în cadrul PICCJ, dacă îndeplinesc condițiile de vechime și grad pentru această desemnare.

6. Stabilirea numărului de procurori prin raportare la competența acestora în funcție de numărul de magistrați ce activează în raza de activitate a fiecărei curți

Proiectul propune câte doi procurori desemnați pentru fiecare parchet de pe lângă curțile de apel, plus 12 procurori la nivelul PICCJ.

Nu există, prin urmare, o corespondență între amploarea competenței date de numărul de judecători și procurori din raza fiecărei curți de apel și numărul procurorilor desemnați.

Spre exemplu, cei 12 procurori desemnați la nivelul PICCCJ ar avea competență pentru un număr de aproximativ 1.900 judecători și procurori care activează la nivelul curților de apel și al Înaltei Curți (fiind incluși și procurorii DNA și DIICOT).

Totodată, doi procurori desemnați la nivelul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București ar avea competență pentru aprox. 1.300 judecători și procurori care activează în raza sa de competență, spre deosebire de un număr de aprox. 289 judecători și procurori care activează în aria de competență a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Bacău.

Propunem, deci, **corelarea numărului de judecători desemnați cu mărimea competenței după persoane, pornind de la minim 2 procurori la fiecare curte de apel și maxim 12 procurori la PÎCCJ.**

7. Stabilirea unui nou motiv de clasare în cazul plângerilor vexatorii sau a plângerilor ce vizează exclusiv legalitatea sau temeinicia unei hotărâri judecătorești sau a unui act al procurorului

Având în vedere considerentele Curții Constituționale din Decizia nr. 54/2018, cât și recomandările Comisiei de la Veneția, anterior citate, propunem introducerea în lege a următorul articol de lege:

„Pe lângă situațiile de clasare prevăzute de art. 315 Cod procedură civilă, clasarea se dispune și atunci când plângerea este vădit vexatorie sau șicanatorie, precum și atunci când vizează exclusiv legalitatea și temeinicia hotărârilor pronunțate de judecători sau a soluțiilor dispuse de procuror”.

Soluția de clasare dispusă în acest temei poate fi atacată conform normelor cuprinse în Codul de procedură penală.

8. Completarea/modificarea unor dispoziții din proiectul de lege

8.1. La art. 1 alin. 2, considerăm că este necesară completarea sintagmei *cauzele aflate în curs de soluționare* (...) se transmit pe cale administrativă, prin grija PÎCCJ, în felul următor: *Cauzele, plângerile și orice alte lucrări aflate în curs de soluționare la nivelul Secției se transmit pe cale administrativă ...”.*

8.2. La art. 3 alin. 1, din enumerarea subiecților activi după calitatea persoanei **lipsesc judecătorii Curții Constituționale și procurorii militari de la Secția Parchetelor Militare** din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

La art. 3 alin. 2 au fost omiși magistrații-asistenți de la ÎCCJ.

Prin raportare la scopul proiectului de lege și la principiile anterior relevate, nu există argumente pentru excluderea magistraților mai sus menționați din aceste dispoziții legale.

8.3. Cu referire la **art. 10 alin. 1:** în prezent, cu excepția ofițerilor de poliție care funcționează potrivit legii la Serviciul Tehnic din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și care sunt numiți la acest serviciu, conform numărului de posturi aprobat, nici pentru PÎCCJ și nici pentru parchetele de pe lângă curțile de apel nu a fost prevăzut un număr de posturi pentru ofițerii de poliție detașați. S-a formulat propunere în acest sens, dar încă nu i s-a dat curs, neexistând o reglementare în acest sens.

Prin raportare la această situație, considerăm prevederea art. 10 nu este clară, pe de o parte, pentru că nu se înțelege dacă vor exista ofițeri de poliție detașați pentru a lucra (împreună cu procurorii desemnați) doar în cauzele având ca obiect anchetarea magistraților sau textul se referă la ofițerii de poliție care, după ce legea va reglementa, vor funcționa prin detașare la nivelul PÎCCJ și la nivelul parchetelor de pe lângă curțile de apel, putând să îndeplinească și actele de urmărire penală dispuse de procurorii desemnați în cauzele cu magistrați.

AMR, prin jud.dr. Andreea Ciucă,

UNJR, jud. Dana Gîrbovan,

